10e JAARGANG. № 257.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT.

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya, ¼ jaar.................... f 15.—
» Java buitenb. » do......................... » 20.—
» Europa » do......................... » 25.—

De Oostpost verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

ZATURDAG 1 NOVEMBER 1862.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIEN is f 1.— voor elke TIEN WOORDEN; benalve het zegel.
Advertentien met groote letters betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

VERTREK DER LANDMAIL

In de maand November den 9den en 25sten.

ADVERTENTIEN.

Veiling van doorgekapt kopergeld.

De Resident van Soerabaija maakt bekend, dat op

Woensdag den 12 November 1861.

bij 's lands pakhuizen te Soerabaija in het openbaar zullen worden verkocht:
± 375.000 Amsterdam ponden Doorgekapt Kopergeld, waarvan een monster bij gemelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant* van 17 dezer no. 75.

Soerabaya, Namens den Resident.
24 September 1862. *De Assistent Resident.*
Bij verhindering,
De 1ste Kommies.
(1316) **A. WARDENAAR.**

Wordt bekend gemaakt, dat op den 20sten December 1862 des morgens ten 9 ure ten burele van den Directeur van den artillerie Constructie Winkel eene publieke

Uitbesteding

zal worden gehouden voor de levering van artillerie goederen en algemeene behoeften van Europeschen oorsprong, voor de dienst van het jaar 1864, waarvan de voorwaarden op boven vermeld bureau en op dat van den Resident van *Soerabaija* ter lezing liggen.

De Directeur, voornoemd:
(1391) LINDWURM.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Maandag 3 November 1862.
Bij de heeren BLIJENBURGH & CO, in de stad van diverse goederen.

Op Dingsdag 4 November 1862.
Bij den heer D. D. van BOECKHOLTZ in de chineesche kamp van diverse goederen.

Op Woensdag 5 November 1862.
Bij den heer B. van der ZWAAN in de chineesche kamp, van diverse goederen.

Op Donderdag 6 November 1862.
Bij de heeren GEBRS. PERRET & CO in de stad, van diverse goedere.

Op Vrijdag 7 November 1862.
Bij de Weeskamer alhier, van onderscheidene sterfboedels.

Op Zaturdag 8 November 1862.
Bij het Marine Etablissement te Kalimas, van overtollige en voor de dienst afgekeurde marine goederen.

Achter de pakhuizen van SECH AWAL, te kampong Baroe, van Bima van 80 paarden, aangebragt. (1466)

Op een nader te bepalen dag

zal door de ondergeteekenden publiek worden verkocht:

Een ERF met een STEENEN met PANNEN GEDEKT HUIS en BIJGEBOUWEN, gelegen binnen deze stad in de Jotangan, thans Jatottan, Blok No. 22, bij de verponding geregistreerd onder No. 294, thans geoccupeerd als HOTEL en WAGENVERHUURDERIJ door den Heer Schmidt benevens een daaraan grenzend uitgestrekt stuk gronds.

Inmiddels ieder afzonderlijk uit de hand te koop.

Nadere informatiën bij
(1375) ANEMAET & CO.

TE KOOP

voor f 450.—

Een span hardloopende Overwalsche WAGEN-PAARDEN (*Schimmels*, kunnende ieder afzonderlijk ook als BENDIE- of RIJPAARD gebruikt worden.

Te bevragen onder Nummer 3133, bij den Uitgever van de Nieuwsbode. (1478)

TE KOOP

Eene prachtige nieuwe

Handchais,

met Engelsche

VEEREN EN OLIEBUSSEN.

Adres uitgevers dezes. (1474)

TE KOOP

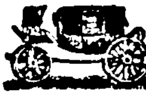

Een fraai BRUIN PREANGER RIJPAARD, hoog circa 5 voet, gezond, goed gedresseerd en zonder gebreken.

Te bevragen onder Nummer 3132, bij den Uitgever van de Nieuwsbode. (1477)

TE KOOP

Eene nieuwe

HANDCHAIS.

(1481) Bij J. F. POLACK.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP

OENARANG

Kapitein Kramer.

Vertrekt naar **Samarang** en **Batavia**, op Vrijdag den 7den November.

Adres bij
(1483) W. CORES DE VRIES

VERTREK VAN SCHEPEN

Passage naar Nederland

wordt aangeboden met het snelzeilend Hollandsche Barkschip

QUARTET,

Kapt. Z. Mulder.

Het schip is voor den overvoer van passagiers zeer doelmatig ingerigt, en bevindt er zich eene comfortable badkamer aan boord.

Nadere informatiën te bekomen bij den Gezagvoerder in het Java Hotel en bij

De Agenten,
(1475) B. J. VAN ECK & CO.

Passage naar Amsterdam,

wordt aangeboden met het Nederl. Campagne fregatschip

Anna Digna.

Kapitein Ouman.

Deze bodem heeft een geëxamineerd geneesheer, en is door zijne comfortable inrigtingen zeer geschikt voor den overvoer van passagiers. Het vertrek zal tegen *ultimo November* plaats hebben.

Nadere informatien te bekomen bij den Gezagvoerder in het Marine Hotel en bij

De Agenten,
(1459) B. KOPERSMIT & CO.

f 7000.—

Op eerste verband in leen te bekomen.
Adres Lett. B bureau *Oostpost*. (1473)

Etablissement Groedo.

Ondergeteekenden hebben de eer kennis te geven, dat, hunne

HOUTSTOOMZAAGMOLEN

thans in volle werking zijnde, bestellingen op gezaagde **houtwerken** binnen weinige dagen kunnen geeffectuëerd worden.

De prijzen zullen, naar gelang der dimensiën der bestelde **houtwerken**, ten billijkste berekend worden.

Alleen DROOGE en GAVE HOUTWERKEN worden afgeleverd.

(715) **ZANTHUIS & CO.**

Het kantoor van den Procureur **Brouërius van Nidek** is verplaatst in de straat naast de toko van den heer Halewijn. (1471)

Kantoornja darie Procureur **Brouërius van Nidek**, soeda mengalee dalem straat sablanja toko darie toean Halewijn. (1472)

EEN KORT BEZOEK IN DE BROUWERIJ VAN BARCLAY & PERKINS TE LONDEN.

In de Engelsche hoofdstad worden zeventien groote brouwerijen gevonden, welke dag en nacht aan het werk zijn om de millioenen cockneys, dat zijn de Londenaars van het echte water- benevens andere beminnaren van „het vloeibare brood," gelijk het bier in vorige eeuwen bij ons te lande werd genoemd, naar behooren te voorzien. De menigte kleine brouwerijen, die te Londen bestaan, gaan wij met stilzwijgen voorbij; van de zestien zeer groote brouwerijen maken wij slechts ter loops melding, om de zeventiende en voornaamste van allen met een kort bezoek te vereeren, en daartoe kiezen wij natuurlijkerwijze die van de HH. Barclay en Perkins, de uitgebreidste brouwerij ter wereld.

De eerste eigenaar dezer brouwerij was de Heer Thrale, wiens echtgenoote om hare schoonheid en de beminnelijke hoedanigheden van haar hart evenzeer mogt geroemd worden. Reeds van den aanvang was deze brouwerij, hoezeer destijds niet te vergelijken met hetgeen zij thans is, de voornaamste te Londen en de bezitter der genoemde inrigting, de Heer Thrale, een buitengewoon vermogend man. Hij bekommerde zich echter zeer weinig om zijne brouwerij, gaf de voorkeur aan champagne boven zijn eigen bier, en, wanneer hij zich daaraan ruim te goed had gedaan, zag hij gaarne een vriendelijk gelaat in zijne nabijheid, zonder er in het minst op gesteld te zijn, dat dit het gelaat ware zijner beminnenswaardige echtgenoote. Langzamerhand dronk de Heer Thrale eene grootere hoeveelheid champagne, waarvan het noodlottige gevolg was, dat de vermogende brouwer onverwacht den weg van alle vleesch ging. Als eene brave, zorgvuldige moeder wilde mevrouw Thrale het beheer der brouwerij op zich nemen, ten einde de bron van het vermogen harer kinderen steeds ruimer te doen vloeijen, maar wat beteekende het, dat zij met hart en ziel geneigd was, die taak op zich te nemen, terwijl haar de vereischte kennis en bekwaamheden ontbraken? Gelukkigerwijze was sedert eene reeks van jaren iemand aan de brouwerij verbonden, die zich beter op zulke zaken verstond, namelijk de boekhouder Perkins, die bij het leven van den Heer Thrale de brouwerij met het beste gevolg had bestuurd, en na diens dood niet minder dan vroeger geneigd scheen te zijn, om zich met de meeste nauwgezetheid van zijnen pligt te kwijten.

Terwijl de zaken ten behoeve van de weduwe en weezen met gelijke zorg en niet minder succes werden voortgezet, als toen de zoo achtingswaardige heer Thrale nog aan het hoofd der zaken stond, gebeurde er iets, dat niemand van de vrienden of verwijderdste bekenden zelfs vroeger als mogelijk zou hebben durven beschouwen. Een der huisvrienden van Mevrouw Thrale had in de woning der beminnelijke weduwe eenen Italiaanschen musicus van groot talent geintroduceerd, Piozzi genaamd. Niet lang daarna vernam men, dat de schatrijke eigenares der grootste brouwerij te Londen in het huwelijk zou treden met den vreemden muzikant, tot niet geringe ergernis van het gansche orthodoxe Engeland. Alle pogingen, aangewend om dien gevreesden slag af te wenden, bleken vruchteloos te zijn, want Mevrouw de weduwe Thrale werd weldra Signora Piozzi, en verliet kort daarop het neveachtige Engeland, om zich te begeven naar het vaderland haars echtgenoots, waar, volgens de bewering derzenen, die Italië slechts kennen uit de phantastische ontboezemingen van sommige dichters, de hemel steeds blauw is, en de zon het aardrijk voortdurend met hare liefelijkste stralen koestert. Vele jaren later keerde Mevrouw Piozzi naar Engeland terug, nadat zij haren tweeden echtgenoot had verloren, maar aan den anderen kant als dichteres zulk een' roem had verworven, dat het orthodoxe Engeland haar om der wille van den luister, welken zij op de letterkunde had geworpen, de vroegere schuld vergaf. In hoogen ouderdom overleed zij in het begin dezer eeuw, zoodat zij nog gedurende vele jaren getuige mogt zijn van den gestadigen vooruitgang en bloei van de zaak, door haren eersten echtgenoot gevestigd.

Toen de gebeurtenis, welke alle vrienden en bekenden der familie Thrale met de hoogste verbazing vervulde, zou plaats grijpen, werd de brouwerij overgedaan aan den vroeger genoemden boekhouder, den Heer Perkins, die zich tot dat einde had verbonden met zekeren Heer Barclay. De beide nieuwe eigenaren zetten van dat oogenblik de zaken met kracht en ijver voort, genoten niet minder voordeel in hunne ondernemingen dan de eerste eigenaar, en hadden het geluk, de zaak op verbazende wijze in omvang en beteekenis te zien toenemen. Nog heden behoort de brouwerij, thans eene reusachtige inrigting geworden, aan beider nakomelingen, en boven den hoofdingang leest men deze woorden: *„Barclay and Perkin's brewinghouse."*

De brouwerij van Barclay & Perkins ligt aan de overzijde der rivier de Theems, dat wil zeggen in het graafschap Surrey, en wel in de wijk Southwark. De plek, waar zij zich verheft, is een klassiek terrein, want aldaar stond in der tijd het Globe-theater, waar de groote Shakespeare de planken heeft betreden. Om den lezer een juist denkbeeld in te boezemen van de schaal, waarop de zaak thans alhier wordt gedreven, behoeven wij slechts op te geven, hoe groote uitgestrektheid gronds is, die de inrigting tegenwoordig beslaat; deze is ruim 10 acres of, naar onze maat, 5 bunders. Wie haar van nabij wil bezigtigen, moet voorzien zijn van een' brief van aanbeveling van een' der eigenaren, die bij voorkomend geval steeds bereid zijn, aan het verlangen des verzoekers te voldoen. Dergelijke formaliteit is volstrekt noodig, want, kon men er zoo vrijelijk heenstappen en toegang verkrijgen, dan kwam dagelijks half Londen de brouwerij met een bezoek vereeren. De redenen waarom zal den lezer later worden medegedeeld.

Heeft men Cheapside achter den rug, en is men een eind weegs voortgegaan in Queenstreet, dan bespeurt men allengs minder van de drukte, welke in het hart der City heerscht. Naar mate men de Southwarkbrug nadert, verkrijgt Queenstreet een somberder uiterlijk. De huizen, welke men ter linker- en ter regterzijde van zich heeft, zijn groot, donkerkleurig, eentoonig van bouwtrant, en niets bespeuren wij, hetgeen aan dit sombere tooneel eenige levendigheid bijzet. Wij bereiken eindelijk de brug, welke

---

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaija 1 November 1862.

Opgave van de politie

Omtrent personen, wier passen voor aankomst of vertrek zijn geviseerd geworden.

1 November.

voor Aankomst

W. C. Pielat, van Pamakassan. J. F. Paulus, van Bawean.

voor Vertrek.

F. Kolmus, naar Madura.

Den 31sten October 1862 waren in 's Lands pakhuizen te Soerabaja afgeleverd uit de Residentie Soerabaja, Oogst van 1861.

Namen der fabrieken.	Bouws.	Gouvernements levering.		Vrije Beschikking.	
Tjandie.	400	12,287	54	7223	42
Beedoeran.	480	15,886	67	4.03	78
Waroe.	520	7734	91	7999	16
Porrong	400	11,751	47	6095	87
Tangoel-angin.	480	18,909	78	7268	41
Ketegan.	480	15,463	19	4854	17
Ketabang.	240	5126	88	4303	93
Sentanan Lor.	700	2.,754	12	7714	66
Koning Willem II.	800	13,985	93	8279	17
Djombang	400	14,944	40	6292	22
Watoetoelis.	480	15,.22	99	5409	94
Ba ong Bendo.	400	14,750	75	7547	72
Sroenie.	440	15,495	90	11,887	19
Gempol Krep.	400	13,161	34	179	67
Krian.	500	10,470	13	15,025	04
Kremboong.	450	10,063	42	8203	18
Ketanen	800	7275	41	2894	06
Goedo.	2 0	8428	18	4483	33
Tezamen SUIKER.		222,493	5	114,868	96
Do. OFFIJ.		5341	68	Oogst v. 1862	

Restant Producten in 's Lands Pakhuizen
op den 31sten October.
108,640–06 picols SUIKER, oogst van 1862.
5351–68 „ KOFFIJ, „ „ 1862.

---

de rivier overspant, en wanneer wij slechts de blikken over hare oppervlakte laten gaan, ook dan hebben wij een schouwspel voor oogen, dat het zinnebeeld van eenzaamheid mag genoemd worden, hetwelk nog des te sterker spreekt tot ons gemoed, naar gelang de drukte op den stroom aan onze voeten levendiger is, en wij ons voor den geest stellen, dat de nabij gelegen Londenbrug van den morgen tot den avond door duizende voetgangers en vele honderde rijtuigen van allerlei slag is bedekt, zoodat men somwijlen gedurende geruimen tijd geen' voet voor- noch achterwaarts kan zetten. Hier daarentegen, waar men de weinige voetgangers, die zich op de brug bevinden, met een' oogopslag kan tellen, heerscht door het contrast schijnbaar eene doodsche stilte. Weet de lezer, waaraan dit verschijnsel zijn' oorsprong is verschuldigd? Southwarkbridge is eene brug, door particuliere ondernemingszucht tot stand gebragt; er wordt een tol van elken voorbijganger geheven, en, hoewel deze niet meer bedraagt dan een penny, wordt de brug door ieder zooveel mogelijk vermeden.

Door den rook en damp, welke over de rivier hangen, zien wij aan de overzijde hooger rijzende kanteelen en torens. Zij vormen eene verbazend uitgestrekte massa, welker omtrekken zoo onduidelijk worden waargenomen, dat wij ons geen klaar en helder denkbeeld van hare gedaante kunnen maken. Voor zooveel wij bij de bestaande zekerheid eene gissing durven te wagen, hebben wij voor ons een middeleeuwsch kasteel van een der magtigste baronnen des lands. Naar gelang wij den vermeenden burg naderen, neemt hij in uitgebreidheid toe, maar de torens worden hemelhooge schoorsteenen, en het kasteel verandert in eene fabriekstad: wij bevinden ons voor de brouwerij van Barclay & Perkins. Dat er geen rook uit de schoorsteenen opstijgt, beschouwe men niet als het bewijs, dat daar binnen die uitgestrekte muren eene doodelijke rust heerscht!

Weldra zullen wij ons van het tegendeel overtuigen, zoodra gindsche poort voor ons is ontsloten. Dewijl wij geen' rook uit die hooge schoorsteenen zien opstijgen, zijn wij tot de onderstelling gekomen, dat zij werkeloos staan, maar de rook wordt in die schoorsteenen verteerd, en brengt derhalve geen' hinder aan de bewoners in het rond te weeg, gelijk elders zoo menigwerf plaats vindt.

Is alles daar buiten, waar wij ons bevinden, betrekkelijkerwijze doodsch en stil; vertoont de voor ons liggende fabriek geen teeken van werkzaamheid; verraadt deze zich zelfs niet door magtige rookwolken, gelijk wij onderstelden, dat ten allen tijde uit de torenhooge schoorsteenen zouden opstijgen; gevoelen wij zekere teleurstelling in ons gemoed oprijzen, eensklaps verandert het tooneel, zoodra de groote poort is geopend, en onze blikken een gedeelte der binnenplaats overzien.

Van verbazing getroffen, blijven wij eenige oogenblikken stil staan, zoodra wij, de poort doorgegaan zijnde, het binnenplein betreden. Wij bevinden ons in eene voor ons geheel nieuwe wereld, en vol verbazing wenden wij de blikken om ons heên. Dit zal den lezer minder bevreemden, nadat wij hem hebben verzekerd, dat de gewone begrippen omtrent de verhouding tusschen de meest bekende voorwerpen hier niet meer van toepassing blijken te zijn, en er een maatstaf ter beoordeeling van de proportiën moet gebezigd worden, welke ons tot heden geheel vreemd is. In het rond ziet men hier en elders groepen arbeiders, van welke de minste zes voet lang is, met schouders en een' rug zoo breed als die van een' reus. Bij en nevens hen ontwaren wij paarden, wier buik en pooten zóó kolossaal zijn, dat wij onwillekeurig aan het Trojaansche paard beginnen te denken. Maar naauwelijks zijn wij het gebouw genaderd, dat zich voor ons verheft, of diezelfde reusachtige vormen schijnen zamen te krimpen, want hoe hoog rijzen de muren niet opwaarts, en hoe ver verheffen zich niet daarboven de schoorsteenen, die, van zoo nabij gezien, de wolken schijnen te doorboren; wij zien vaten voor ons, waartegen men met hooge ijzeren trappen opklimt, en die door middel van galerijen met elkander zijn verbonden; ons oor verneemt het kugchend gesteun van kolossale stoommachines, en onze blikken vallen in een' vuurpoel, waarvan de gloed en de uitgestrektheid alles overtreffen, hetgeen wij van dien aard vroeger ooit hebben aanschouwd.

Wij treden nog nader bij dien helschen gloed, terwijl het dreunen en stampen der stoomwerktuigen, het ratelen en rollen der raderen, en het rammelen der ketenen ons oor verdooft. Te vergeefs duwt de stoker eene reusachtige stang in dien schier eindeloozen haard, om ons te doen zien, hoe breed en diep hij is; te vergeefs treedt uit den donkeren achtergrond een dier reusachtige mannen te voorschijn om ons garst te doen zien, die op den eest is geroosterd om er porter van te brouwen, terwijl van een' anderen kant ons gepelde garst vertoond wordt, waarvan ale moet gebrouwen worden; het is alles te vergeefs, want wij hooren slechts het steunen en stampen der kolossale stoomwerktuigen, welke den bodem onder onze voeten doen trillen. Daarenboven stijgen uit de kuipen voor ons dikke dampwolken opwaarts; dampen, welke ons bedwelmen. Bevreemdt het ons aanvankelijk nog min of meer, dat een gevoel van dronkenschap ons bevangt, hoewel wij geen' bedwelmenden drank geproefd, zelfs niet gezien hebben, de woorden van onzen geleider doen weldra een licht in ons opgaan, wanneer hij, op die kuipen wijzende, zegt: „1600 vat, mijnheer. in elke kuip 800." Lakoniek is de verklaring, maar zij is niettemin zeer duidelijk. Werktuigelijk schrijf ik deze opgaaf in mijn zakboekje op, ten einde haar later te gebruiken bij het schrijven van een „Kort bezoek in de brouwerij van Barclay en Perkins," want later zou ik mijn geheugen niet vertrouwen, indien het mij die getallen voor den geest stelde. Uit deze reusachtige kuipen wordt de bruine soep, zoodra zij gaar is, overgepompt in vier of vijf koperen vaten, en terwijl dit voor onze oogen plaats heeft, zien wij geene enkele hand aan den slinger. Stoom verrigt hier menschenwerk, want alles geschiedt hier door middel van stoom: stoom brengt den molen in beweging en stort het graan op den eest, schept het weder op, en vult de zakken, die, al weder door datzelfde middel, naar de bovenste verdieping moeten opgeheschen, en van daar naar beneden worden gelaten, in de brouwkuipen gestort, en met hop en andere zelfstandigheden vermengd; stoom doet het water koken, en brouwt het bier, pompt het uit de kuipen in de koperen bakken, en brengt het daaruit over in de diepe, onderaardsche kelders, welke in een verwijderd gedeelte van het reusachtige gebouw worden aangetroffen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, September. — Men schrijft van het eiland St. Martin, onder dagteekening 9 Aug. 1862, het volgende:

„De tijding van het aannemen der ontwerp-wetten tot opheffing van de slavernij was het groote nieuws voor de W.-Indiën. Ik behoef u wel niet te schrijven, dat St. Martin, hetwelk, ten gevolge van het amendement van Bosse, zoo stiefmoederlijk wordt bedacht, alles behalve tevreden is; het is dan ook verschrikkelijk, om na 14 jaren gehoopt en gewacht te hebben, eindelijk met schreeuwende onregtvaardigheid behandeld te worden, vooral wanneer die onregtvaardigheid tot ondergang en ellende leidt. De hoop, dat deze kolonie zich na de emancipatie weder eenigzins zou kunnen herstellen van al de rampen, die haar getroffen hebben, verdwijnt daardoor in rook; maar met u geloof ik, dat het onregt, dat St. Martin zal worden aangedaan, — want de aanneming van het wetsontwerp in de Eerste Kamer) en de vereischte sanctie van Z. M. houd ik voor zeker, — wel moet hersteld worden. De ingezetenen hebben dadelijk meetings gehouden, en daarin werd besloten, om zich in eerbiedige adressen zoowel tot de Eerste Kamer als tot den Koning te wenden, met verzoek, dat het onweêr, dat hun boven het hoofd hangt, nog mocge worden afgeweerd. Ik ben zeer begaan met het lot dier menschen; maar wie zou trouwens koud kunnen blijven, die hunne positie kent, die weet, dat vele vroeger in ruime omstandigheden levende familiën, welke zich na 1848 nog eenigzins door crediet hebben staande gehouden, nu geheel geruïneerd zullen zijn!

„Mijn goede oude vriend, de heer Lucas Perceval, president der regtbank, gaf mij Maandag morgen zijne bezorgdheid voor de toekomst te kennen. Hij had altijd gehoopt, vóór zijn dood aan aangegane verbintenissen, door eene te ontvangen tegemoetkoming voor de emancipatie zijner slaven, gestand te kunnen doen, en zijnen kinderen nog iets na te kunnen laten, maar, helaas! de aalmoes, welke de Tweede Kamer heeft gevoteerd, vernietigde al die hoop. De man trok zich dat zóó geweldig aan, dat het leed te zwaar was, om door hem te worden gedragen, en dit dat dan ook als de eenige reden van zijn' plotselingen dood, op Donderdag avond, wordt aangemerkt.

„St Martin telt alzoo een waardig ingezeten minder, een' man, wiens afsterven ik zeer betreur. Dat dit sterfgeval hier, bij de algemeene opgewondenheid, welke thans heerscht, sensatie maakt, behoeft wel niet gezegd te worden".

ENGELAND.

LONDEN, 22 Aug. — Ten einde zich te vrijwaren tegen moord, heeft een groot grondbezitter in Ierland een eenvoudig middel uitgedacht. Hij heeft zijn testament gemaakt, en daarin bepaald, dat, in geval hij vermoord werd, aan al zijne pachters onmiddellijk de pacht zal worden opgezegd, hunne woningen geslecht zullen worden tot den grond, en hunne landerijen als schaapsweide zullen worden gebruikt.

— In zijn laatste No. geeft *Punch* eene afbeelding van de twee groote moeijelijkheden, welke de president Lincoln ondervindt. Men ziet op die plaat drie Yankee's met grijze haren; in het midden staat de president, met de wanhoop op het gelaat en de handen in de zakken. Zijne wanhoop verklaart zich dáárdoor, dat de regts en links naast hem staande personen, vermoedelijk de ministers van oorlog en van financiën, hem de droeve mare hebben medegedeeld, dat er manschappen noch geld te bekomen zijn. Een zoo goed geslaagd beeld als dat van den minister van financiën heeft men sedert lang niet gezien.

— Het door de Voorzienigheid zoo rijk begaafde Californië begint, behalve door de veelvuldige andere producten van zijnen grond, ook door den aanbouw van den wijnstok uit te munten. Voor ongeveer 45 jaren ontving een wijnbouwer in het Zuiden van Frankrijk, met name Louis Vignes, berigt, dat het eiland Tahiti in de Stille Zuidzee, waarheên zich destijds een groot aantal landverhuizers begaf, voor den wijnbouw groote voordeelen aanbood. Door deze berigten verleid, verkocht hij zijne wijnbergen in Frankrijk, en scheepte zich met zijne familie naar Tahiti in, ten einde daar den wijn te bouwen; van stekken was hij goed voorzien. Hij kwam te Tahiti aan, doch, voordat hij zijn plan ten uitvoer bragt, werd zijne aandacht op Californië gevestigd door Fransche priesters, die hem van het klimaat en de vruchtbaarheid van den grond eene zoo gunstige beschrijving gaven, dat hij besloot, Tahiti weder te verlaten, en in Californië den wijnbouw te beproeven. Natuurlijk had hij in het begin met veel moeijelijkheden te kampen. Op zeer weinige planten oefent het klimaat en de grond een' zoodanigen invloed uit als op den wijnstok. Vignes had in weerwil van zijne ondervinding veel te leeren en af te leeren. Aan volharding ontbrak het hem echter niet, en langzamerhand gelukte het hem, den wijnbouw in Californië tot groote volmaaktheid te brengen. Zijn voorbeeld en de goede uitslag zijner ondernemingen vond zeer spoedig navolgers. Reeds in het jaar 1856 bedroeg het getal wijnstokken in den staat 1,540,000, in de drie volgende jaren waren zij reeds tot 4 millioen geklommen en in 1860 tot 6 millioen. In het laatste jaar besprak een te San Francisco verschijnend Fransch blad op de volgende wijze dit onderwerp: Men verwacht dat in twee of drie jaren de wijn-productie in dezen staat drie millioen zal opleveren, en dat langzamerhand wijn als de gewone drank zal gebruikt worden. Dit zou een groote zegen zijn voor het land, want de ondervinding heeft geleerd, dat in alle landen, waar de meeste wijn voorhanden is, de minste dronkenschap en de beste gezondheid heerscht. Water verzwakt, terwijl brandewijn en genever vergiftigen. De wijn daarentegen wordt naar waarheid de melk der grijsaards genaamd. De wijn van Californië is reeds in New-York ingevoerd; de zeereis is wel zeer lang, doch de vragten zijn laag en de zee heeft een' heilzamen invloed op de kwaliteit van den wijn, zooals wordt bewezen door de wijnen, welke van Bordeaux en Marseille alhier ingevoerd worden. Tot de voortreffelijkheid van den Californischen wijn draagt het klimaat niet weinig bij; want, terwijl in Frankrijk de wijnbouwer voortdurend met regen te kampen heeft, blijft na den regentijd aan den wijnbouwer in Californie nog tijd genoeg overig om den grond en den wijnstok te bearbeiden. De heeren Sansevain te San Francisco, neven van Louis Vignes, die den verkoop van de door hem bebouwde wijnbergen op zich hebben genomen, hebben bovendien door aanmerkelijke verbeteringen in de bereiding der druiven en in het aanleggen hunner wijnkelders zorg gedragen, dat ook gedurende het zoo gewigtige tijdperk der bereiding, en gisting niets verzuimd wordt om de uitmuntende eigenschappen van den wijn te ontwikkelen, en hem overal den rang te verschaffen, waarop hij volgens zijne qualiteit aanspraak kan maken. Te New-York heeft het genoemde huis een' afzonderlijken agent aangesteld. Zelfs naar Europa zijn reeds verschepingen gedaan.

— In de aanstaande week zal in Hannover Square Rooms alhier eene internationale matigheids- en afschaffings- conventie worden gehouden, onder voorzitting van sir W. C. Trevelyan. Onder de vice-presidenten merkt men o. a. op den baron van Lynden, kamerheer van den koning der Nederlanden. De eerste bijeenkomst zal Dingsdag worden gehouden, terwijl de conventie drie dagen zal duren.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 23 Aug. — Omstreeks veertig jaar geleden, vertoefde eene rijke Russische familie, uit vijf personen bestaande, te Laibach, en verdween op zekeren dag plotseling, zonder dat men eenig spoor van haar ontdekte. Er vielen destijds zware vermoedens op eenen logementbediende, dat hij die personen vermoord had, en deze vermoedens werden nog versterkt, toen hij kort na hunne verdwijning, voor fl. 40,000 zelf een logement aankocht, en in den echt trad. Bij gebrek aan genoegzaam bewijs werd hij echter vrijgesproken. Onlangs zijn beide echtgenooten overleden, een aanzienlijk vermogen nalatende, en hunne erfgenamen lieten aan de woning der overleden groote reparatiën bewerkstelligen, bij welke gelegenheid op eene geringe diepte onder den vloer van het huis vijf geraamten zijn ontdekt, en wel drie op eene plek, en twee op eene andere; uit de gesteldheid, waarin deze geraamtes lagen, was op te maken, dat de lijken door een touw zaamgebonden waren geweest."

BERLIJN, 31 Aug. — De lijfarts van koningin Victoria, Dr. Lolock; die eenige weken aan het hof alhier heeft vertoefd wegens de bevalling der kroonprinses, is thans naar Londen teruggekeerd, na rijkelijk met geschenken vereerd te zijn.

ITALIE.

TURIJN, 29 Aug. Aangaande de landing van Garibaldi verneemt men het volgende. Zondag 24 Aug. verliet hij Catania te 9¼ uur 's avonds; hij wilde vóór de aankomst van Cialdini en admiraal Persano, die den volgenden dag werden verwacht, vertrekken. Twee packetbooten bevonden zich in de haven van Catania sedert dat Garibaldi er was aangekomen. De *général Abbucci*, een' dezer schepen, werd gecommandeerd door een Garibaldischen officier, en had meer dan 2000 vrijwilligers aan boord; het verliet de haven, zonder eenige verhindering te ontmoeten. Twintig minuten later vertrok het andere, de *Dispaccio*, met 1500 man. Garibaldi zelf bestuurde de inscheping. Het mag als zeer zonderling worden beschouwd, dat de *Doris*, een Engelsch fregat, in de haven van Catania lag; het scheen het vertrek der beide schepen te beschermen, even als een Engelsch schip de ontscheping bij Marsala heeft beschermd. Door die aanwezigheid werden de twee Italiaansche oorlogschepen in hunne handelingen verlamd, en Garibaldi kon zonder bezwaar vertrekken.

Bijna op denzelfden oogenblik, waarop men het vertrek vernam, hoorde men ook de aankomst van Garibaldi in de Calabriën; hij is er geland op 2 à 3 mijlen afstands van Capo dell' Armi, in de nabijheid van Reggio. De generaal kwam het laatst aan wal, en betuigde zijn leedwezen, dat hij zich met geweld had moeten meester maken van de beide stoombooten; hij heeft de equipage bedankt voor hare hulp, en bood haar schadeloosstelling aan, welke echter werd geweigerd. Aan boord bevonden zich een aantal wapenen en meer dan 4000 paar schoenen en 6000 roode kielen.

Te Monteleone waren meer dan 4000 vrijwilligers, en het plan was, zoo vele manschappen aan te werven, als slechts mogelijk was, en daarmede langs de Adriatische zee naar de Romeinsche grenzen te vertrekken. Garibaldi heeft in de kas te Messina slechts 300,000 francs gevonden, doch hij kreeg van eenige Engelsche huizen onderstand. Zijne vrijwilligers hadden twee francs tractement per dag.

RUSLAND.

Aan de proclamatie, door den grootvorst-stedehouder te Warschau uitgevaardigd, en waarvan met een enkel woord per telegraaf werd melding gemaakt, ontleenen wij het volgende:

„Polen! zult gij dulden, dat eene weinig beteekenende, maar onzinnige en misdadige partij, die tot de afschuwelijkste middelen hare toevlugt neemt, eene klove tusschen den troon en de natie zal vormen, en de vervulling der edelste bedoelingen des keizers in den weg staat? Zult gij het dulden, dat eene onnatuurlijke zamenzwering, onder den schijn van vrijheid en vaderlandsliefde, gedurig het volk door bedreigingen schrik zal aanjagen? Weest uwer roemrijke voorvaderen waardig; bedenkt, dat tot nog toe geene bladzijde uwer geschiedenis met zulke afschuwelijke daden was bevlekt! Overtuigt de geheele wereld door uw gedrag, dat gij de gemeenschap van alle der natie onteerende misdaden van u afwerpt".

— De grootvorst wijst voorts op de hervormingen, die bereids in Polen zijn tot stand gebragt, en vervolgt alsdan:

„Gelooft niet, dat hare algeheele uitvoering belemmerd wordt door eene misdadige partij, die het heil des vaderlands aan hare plannen tot omverwerping opoffert, eene partij, die slechts kan vernielen, maar niet opbouwen.

„Polen! hebt slechts vertrouwen in mij, gelijk ik dit in u gehad heb. Vereenigt u met mij in hetzelfde geval; laat ons vereend en eendragtig voor het heil van Polen arbeiden, en smeeken wij God, dat Hij onze pogingen zegene! Dan zal een nieuw tijdperk van heil en geluk aanbreken voor het vaderland, dat gij zoo zeer bemint".

Behalve dese proclamatie, bevat de officiële *Dziennik* ook een' afdruk van een revolutionair plakkaat, dat den 26sten te Warschau werd verspreid, en waarin de bevolking werd uitgenoodigd, om den volgenden dag eene godsdienstoefening te houden voor den martelaar der vrijheid Jaroscynski. Het regerings-organ merkt daarbij aan, dat men voor een' misdadiger wel mag bidden, maar niet zijne misdaad prijzen.

AMERIKA.

— De strijd in Amerika wordt met verwoedheid door gezet, en het Noordelijke leger trekt al vechtende terug. Door den loop van de rivier Rappahannock is het den generaal Pope gelukt om stand te houden, doch de uitslag daarvan is nog zeer twijfelachtig, en voor de tweede maal kan de hoofdstad der Noordelijken in gevaar komen van in handen der Zuidelijken te vallen. De generaal Mac Clellan is voor Richmond teruggedreven en het Zuidelijke leger nadert op nieuw den zetel van het Noordelijke gouvernement. Het lot van Washington hangt thans af van de Noordelijke strijdkrachten, welke wel is waar nog eene ongeschondene positie bezitten, doch langs eene uitgestrektheid van vijftien mijlen op verschillende punten worden bestookt.

De berigten van het oorlogstooneel zijn mager en verward, en zij geven alleen onvolmaakte schetsen van kleinere gebeurtenissen in betrekking tot de hoofd-operatiën, en zelfs van deze is het resultaat, in het algemeen, ongunstig voor de Noordelijken. Het gerucht, dat de goederen, kaarten en brieven van den generaal Pope in handen van den vijand zijn gevallen, bevestigt zich. De plannen voor den veldtogt der Noordelijken zijn in het bezit van de Zuidelijken; naar dat feit kan men nagaan, met welk eenen spoed de Zuidelijken den terugtrekkenden vijand op de hielen zitten. Het verlies van de dokumenten beteekent zeker nog al iets, doch wanneer die plannen gebaseerd zijn op de vooronderstelling, dat de Noordelijken voort zouden rukken, dan hebben de laatste gebeurtenissen daaraan alle waarde ontnomen.

Men dacht, dat den 22sten Augustus een algemeen treffen zou plaats hebben, doch op welk punt de aanval zou geschieden, wist men niet. Als eene noodzakelijke voorzorg tegen eene mogelijke nederlaag waren de bagage-goederen in de achterhoede geplaatst. Of ook het gouvernement te Washington dergelijke toebereidselen maakt voor het geval dat het ergste mogt gebeuren, is niet bekend. In de officiële kringen bewaart men het diepste stilzwijgen. Gedurende zes of zeven dagen beweegt zich de oorlog Noordwaarts: met elk uur komt hij nader bij het politieke middelpunt der federatie, en toch durft het gouvernement over den waren staat van zaken geen woord uit te laten.

Met zijne lange armen worden wij zelven van de eene verdieping naar de andere overgevoerd, en allerwege ontwaren wij zijne onmiddellijke nabijheid, want steeds verneemt ons oor het gesteun en gekraak der werktuigen, en komt ons zijn gloeijende adem te gemoet.

In de straks genoemde koperen bakken, wier oppervlakte niet minder dan 3,000 vierkante voet bedraagt, verkoelt het brouwsel, dat de stoom uit de kuipen daarin heeft gepompt, en later stroomt het hieruit in vier vaten van 15 voet diepte, waarin het blijft, tot het uitgegist is. Terwijl wij ons hier in de nabijheid dier vaten bevinden, heeft onze geleider de vriendelijkheid, onze aandacht te vestigen op eene kleine scheur in het deksel van een der vaten, met verzoek, om den neus boven die scheur te houden. Wij voldoen onmiddellijk aan dit verzoek, maar de hemel beware mij! Die in staat is, eene enkele seconde zijn' neus boven die opening te houden, moet nog sterker gebouwd zijn dan een olifant of een rhinoceros, want door dat kleine gaatje stroomt de bedwelmende geur op van 50,000 gallons gistende porter. Wanneer men dat riekt, is het, als of men bij de haren wordt opgeligt; ons gansche zenuwgestel wordt geschokt op eene wijze, als ons nooit is te beurt gevallen, en aangenaam is de gewaarwording zoo waar niet. Nadat het brouwsel 36 uren in die vaten heeft gstaan, is het uitgegist; vervolgens stroomt het in andere kuipen over, waar het nog eene bewerking ondergaat, en daarna is het bier gereed, om in den kelder in de voorraadvaten te worden opgelegd, waarin het eenigen tijd moet blijven om te beleggen, alvorens het in de *public houses* en in de *tankards* komt.

Bij het gaan door de brouwerij maakte onze geleider ons opmerkzaam op een der magazijnen; wij beloolen de zolders, waar de voorraad hop wordt bewaard. Sprekende van de hoeveelheid hop, alhaar gezolderd, verhaalde hij, dat deze grooter was dan gewoonlijk. „Dewijl het huis eene stijging der prijzen te gemoet zag", zoo zeide hij, „heeft het in tijds een' grooteren voorraad opgekocht dan in den regel geschiedt, en, naar de tegenwoordige marktprijzen, daarbij ongeveer 30 à 40 duizend pond sterling verdiend. Hoeveel het precies is, weet ik op het oogenblik niet", voegde hij er op achtelooze wijze bij.

Het binnenplein overgaande, bereiken wij den kelder. Lezer, hebt gij ooit de Baumannshöhle in het Hartsgebergte of de Fingalsgrot in Schotland bezocht? Welnu, zoo ziet er de bierkelder van deze brouwerij ongeveer uit. De biervaten zijn reusachtige zuilen, rondom welke wij ons heên bewegen als dwergen in de tooversprookjes, die wij in onze jeugd hebben gelezen, want die biervaten zijn inderdaad zuilen; de bol van onzen hoed reikt ter naauwernood tot aan den ondersten band, welke om elk dier vaten is geslagen. Onder deze worden er zes gevonden, welke iets bijzonders te beteekenen hebben, zes vaten, die al hetgeen van dien aard in de vijf werelddeelen wordt gevonden, verre overtreffen. Wij hebben zes bronnen op het oog welke, bij wijze van spreken, onuitputtelijk mogen genoemd worden, waaraan half Londen met zijne millioenen inwoners, zich eene roes kan drinken, zonder dat zij uitgeput zijn. Het kleinste dezer „vaatjes" bevat niet minder dan 3500 vat porter en het grootste van de zes 1,003,000 pinten bier!

Weldra verneemt onze reukzenuwen door een' vreemden geur geprikkeld: het is geen frissche lucht, welke ons te gemoet waait, daartoe is zij te zeer bezwangerd met den reuk van salammoniak. Wij bevinden ons voor de paardenstallen. In lange rijen staan hier voor ons 160 paarden, stampende op den bodem, en een oorverdoovend geraas makende met de ijzeren kettingen, waarmede zij aan de kribben zijn vastgemaakt. De ruiven zijn gevuld met zoetriekend hooi, waaraan zij zich niet weinig te goed doen. Een dier Trojaansche paarden werd uit den stal te voorschijn gehaald, om ons de gelegenheid te verschaffen, zijne kolossale vormen van nabij te bewonderen. Het dier was werkelijk dubbel waard om het eens naauwkeurig te bezigtigen. Wat zijne maat betreft, lezer, die heb ik niet opgeteekend, maar, om er zoo ongeveer een denkbeeld van te kunnen vormen, al hebt gij het reusachtige dier niet gezien, behoef ik slechts te vermelden, dat, al verhief ik mij zoo hoog mogelijk op de teenen, ik niet in staat was, over zijn' rug heên te zien, en toch verzeker ik u, dat ik eene ferme manslengte bezit. Naauwelijks stond het paard, onze Alexander (ik moet niet vergeten te melden, dat al die 160 paarden zeer classieke namen dragen, naar koningen, prinsen, hertogen of graven minder niet- van den nieuweren tijd worden genoemd), weder voor zijne ruif, of het gestoorde maal werd dapper voortgezet; bij volgde in dit opzigt het voorbeeld van zijne makkers, die allen uitstekende magen en een' gezegenden appetijt schenen te hebben. Maar er moet niet uit het oog worden verloren, dat hier wat van heen wordt gevergd. Elke straatsteen van Londen gevoelt het, wanneer een paard uit de brouwerij van Barclay en Perkins den breeden hoef er op neêr doet komen.

Ten slotte worden wij een klein vertrek binnengeleid, waar eene vriendelijke bediende van de vrouwelijke kunne, de eenige, die wij in de gansche brouwerij hebben waargenomen, ons op de voorkomendste wijze een glas onvervalschten London- stout aanbood. Neen, dat vergeet ik in mijn gansche leven niet! Nadat ik herhaaldelijk den mond geopend en gesloten, en de tong tusschen de lippen en langs het gehemelte had bewogen, vond ik eindelijk woorden om mijne gewaarwordingen uit te drukken, en zei werktuigelijk: „Zoo iets heb ik nooit gedronken!" Het antwoord, dat ik hierop van de vriendelijke schenkster verkreeg, luidde: „Zulk bier, Mijnheer, zult gij nooit meer proeven, tenzij ik het genoegen heb, om u weder hier te zien."

Eenige oogenblikken later nam ik afscheid van mijn' geleider aan de zware poort, en er is sedert wat tijd voorbijgegaan, alvorens ik weêr bier heb kunnen drinken, want maanden lang herinnerde ik mij te levendig het bezoek in de brouwerij van Barclay en Perkins en vooral den smaak van het glas echten London- Stout, dat mij was toegereikt in het bewuste kleine vertrek door de vriendelijke hand van de eenige vrouw, door mij in die reusachtige inrigting ontmoet.

Men mag niet vooronderstellen, dat het departement van oorlog in onwetendheid zou verkeeren betrekkelijk de bewegingen, welke thans plaats hebben op de laatste verdedigings- linie van de hoofdstad: doch geen enkel rapport van de bevelvoerende officieren uit het veld wordt publiek gemaakt. De het despotiekst bestuurd wordende natie in Europa is nog nimmer in zulk eene grove onwetendheid gelaten. En het baart verwondering, dat het Amerikaansche volk in eene dusdanige crisis nog zoo lang tevreden kan blijven. De uitvoerende magt in het Noorden zweeg nimmer stil, wanneer er voordeelen behaald waren, er wordt een aantal rampen thans geheim gehouden. De schrik zal des te grooter zijn' wanneer de volle uitgestrektheid hiervan bekend wordt. Alleen de schok eener nationale ramp schijnt New-York uit den slaap te zullen kunnen wekken. De gerustheid, welke in die stad heerscht, is niet te begrijpen. De toestand van zaken in Virginië beschouwt men daar als verbeterende, en wel omdat het gouvernement met betrekking daartoe het stilzwijgen bewaart. Terwijl het gedonder van de kanonnen der Zuidelijken van het kapitool te Washington kan worden gehoord, en het, voor het minst genomen, waarschijnlijk is, dat het verlies van eenen nog onbeslisten veldslag den President en zijne ministers op de vlugt kan drijven, behoudt men in de commerciële en finantiële kringen van New-York eenen opgeruimden geest. Gewone opmerkers kunnen niet begrijpen, waarop dat vertrouwen gevestigd is. Het tegenwoordige is donker genoeg om ongerust te worden, en alleen eene onverschillige blijhartigheid is hier mogelijk, wanneer men bepaalt weigert om de zaken in te zien, zooals zij werkelijk zijn. Men slaat in New-York het oog op de Rappahannock, waar een teruggtrekkend Noordelijk leger eenen twijfelachtigen strijd voert tot de verdediging van Washington, en men schijnt niet eens te denken aan de mogelijke ramp, die binnen eenige uren allen kan treffen. In de finantiële kringen wordt het gevaarlijkste over het hoofd gezien; de toenemende sterkte en stoutheid van de guerilla-benden in het Westen beschouwt men als weinig beteekenend, niettegenstaande zij de eene stad na de andere innemen, en gevangenen maken, genoeg in aantal, om eene schermutseling in eenen veldslag, en den laatsten in eene overwinning te doen verkeeren. Deze daden, welke zoo duidelijk den geest doen kennen, die de bevolking van het Westen bezielt, worden in de finantiële kringen bestempeld met den naam van „onbelangrijke tijdelijke voordeelen".

In het wezen der zaak, ja, dan is alles van weinig belang, uitgezonderd de legers, welke niet voltallig kunnen gemaakt worden. Terwijl de overblijvenden der eerste ligtingen terug werden gedreven van de grenzen, waar zij zich als overweldigers vertoonden, blijft men in de finantiële kringen onwetend van hetgeen gebeurd is, en maakt men nieuwe spekulatiën op hetgeen door de legers in de toekomst zal verrigt worden. Zonder twijfel vertrouwt men, dat spoedig een tal van overwinningen voor de Unie zullen volgen; dat Teneessee en Missouri zullen worden heroverd; dat de Zuidelijke strijdkrachten, welke het leger der Unie zoo lang het doortrekken in Virginië hebben belet, zullen worden uiteengedreven, en dat dan ook eindelijk Richmond zal worden genomen. En op grond daarvan durft de handelswereld in New-York zich nog in spe'culatiën wagen.

Het is te prijzen, dat de republiek niet wanhoopt. Doch deze ver gedreven zorgeloosheid in de tegenwoordige omstandigheden is niet te verklaren. Ook gelooven wij niet, dat het algemeen zoo denkt. Het publiek moet een duidelijker inzigt hebben van de tegenwoordige en dreigende moeijelijkheden. Een tal van overwinningen voor de Unie is in den regel eene zaak, welker bereiking niet zoo gemakkelijk toeschijnt aan dat gedeelte der bevolking, hetwelk die overwinningen moet helpen winnen. Zij vooral hebben geen hart meer voor den oorlog, en zij laten zich zelfs niet meer bewegen om de wapenen op te vatten door de beloften, welke hun worden gedaan door het Noordelijke gouvernement, door de afzonderlijke staten, gemeenteraden en door alles, wat rijke personen kunnen aanbieden.

De officiële bladen beginnen ook te klagen, dat zich zoo weinig rekruten voor de dienst aanbieden. De Ieren willen ook niet meer, en de Duitschers kiezen plaatvervangers; ook de politieke naijver werkt de oproeping van soldaten tegen. De republikeinsche of gouvernements partij vreest, dat er, wanneer zij nog meer algemeen aanneemt dan zij reeds heeft gedaan, de demokraten hun bij de volgende verkiezing ver vooruit zullen komen. Ook spreekt men van de demokraten als van eene vredelievende partij, welke hun verkiezingswerktuig zullen doen werken tegen de oorlogs-politie. Zoo zeggen de republikeinen, dat zij te huis moeten blijven om voor den oorlog te stemmen, ten zij ook hunne politieke tegenstanders worden gedwongen om uit te trekken en te vechten. „De eene partij mag niet te huis blijven om te regeren, terwijl de andere partij in het veld staat".

Deze verbreking van het staatkundig evenwigt had men bij het uitbreken der vijandelijkheden niet voorzien; de schaduwzijde van den oorlog heeft de republikeinen waarschijnlijk scherper van gezigt gemaakt. En voor de aanwerving van troepen is dat een nieuwe hinderpaal, en om dien te overkomen zal het noodig zijn, om eene onderling schikkinge voor den duur van den oorlog daar te stellen, ten einde te verhoeden, dat er verdeeldheid kome onder de groote partij. Het staatkundige antagonisme heeft in sommige kiesdistrikten reeds zóóver het hoofd opgestoken, dat het spel van den vredelievenden man is ontdekt, en dat alle zucht om dienst te nemen als vrijwilliger is verdwenen. Van de conscriptie verlangt men, dat de dienst in het veld gelijkelijk worde verdeeld; verscheidene staten blijven in gebreke om het van hen gevraagde aantal manschappen te leveren, en in de meeste zal het gouvernement tot eene gedwongene ligting moeten overgaan.

Vergelijken wij de moeijelijkheden, welke het gouvernement ondervindt om de gedunde gelederen van het eerste leger te versterken, met de zorgeloosheid, waarmede men zich te New-York verblijdt in het vooruitzigt van een aantal te behalen overwinningen, dan komen wij tot de conclusie, dat *buiten* de finantiële kringen de getrouwste schatting plaats heeft van den tegenwoordigen staat van zaken.

FRANKRIJK EN ITALIE.

De burggraaf de la Guéronnière heeft in de *France* eenen tweeden brief doen opnemen, waarin hij het belang tracht te betoogen, dat Frankrijk bij de Italiaansche kwestie heeft. De Italiaansche eenheid, zegt hij, zal het Pausdom in zich opnemen of daaraan de wet voorschrijven. In het eerste geval zou Frankrijk de overmagt verliezen, welke het als Katholijke mogendheid van af de dagen van Karel den Groote heeft bezeten, en tot staving zijner meening haalt hij de woorden aan, die de eerste Napoleon op St. Helena tot den graaf de Las Cases sprak. In het tweede geval, — dat gelijk staat met de verbanning van den Paus daar geen souvereine Paus zijne magt zal wil uitoefenen aan de zijde van den koning van Italië, — kan Frankrijk voor de oogen den wereld nimmer de verantwoordelijkheid op zich nemen. Ja, nog meer, Frankrijk zou waarschijnlijk gedwongen worden om Italie tegen te werken en om zelfs de wapenen op te vatten, welke gediend hebben om de Italianen van het Oostenrijksche juk te bevrijden. De schrijver beweert verder, dat de morele grootheid van Frankrijk niet alleen onbestaanbaar is met de Italiaansche eenheid, maar dat ook het nationale belang zich daartegen verzet. Het Europesche evenwigt zou vernietigd worden door het bestaan in deszelfs midden van een zoo magtig koningrijk als Italië is met 30.000.000 inwoners in het zuiden, met het Duitsche rijk, dat eene bevolking van 40.000 000 zielen telt, in het Oosten, terwijl de Noordelijke grenzen, open en blootgesteld, geene andere verdediging zouden hebben dan die van de Fransche vaderlandsliefde. Frankrijk zou, in eene dusdanige positie, omringd van naturen, welke even magtig zouden zijn als dat rijk zelf, geheel aan de genade zijn overgegeven van hunne dankbaarheid of sympathie. Een zoodanige toestand is niet aanneembaar voor een volk, dat altijd de meest volmaakte vrijheid van handelen heeft gekend; en op grond daarvan komt de heer de la Gueronnière tot de conclusie, dat Frankrijk de eenheid van Italië niet kan toestaan in de volle beteekenis van het woord. De schrijver gaat echter nog verder, en houdt zich overtuigd, dat, zelfs met Rome tot hoofdstad, die eenheid nimmer kan wonden verkregen, en dat, wanneer de plaats, waar het Pausdom zetelt, werd genomen, deze spoedig tusschen den oorlog en de revolutie zou verdeeld zijn. Het bedoelde artikel eindigt als volgt:

„De tegenwoordige toestand van Italië laat zich in het volgende dilemma zamenvatten. De Italiaansche eenheid zal door de schokken van haar eigen bestaan in een storten en zal Italië compromitteren, na geheel Europa te hebben geschokt, of zij zal slagen, en daardoor de Europesche orde en de nationale magt van Frankrijk in gevaar brengen. In beide gevallen zijn de gevolgen gemakkelijk te voorzien. Thans blijft mij nog over, om onder het oog te brengen, door welke banden Europa met het Pausdom is verbonden, en om op eene duidelijke wijze de voorwaarden aan te geven, onder welke de diplomatieke interventie een einde kan maken aan de tegenwoordige crisis. Alvorens die conclusie in eenen eindbrief te bespreken, zij het mij vergund, hier voor een persoonlijk gevoelen uit te komen ten einde eene vergelijking daar te stellen tusschen twee staatkundige perioden, in welke mijn naam de eer had, betrokken te zijn. Geschriften, welke in hun' tijd eene groote belangstelling wekten, worden onophoudelijk tegen mij gebruikt met bemerkingen van verwondering, dat ik iets verdedig, dat altijd door mij verdedigd is.

Omdat ik, welligt meer dan iemand anders, mijne toewijding voor de zaak van Italie heb getoond, begrijpt men niet, hoe ik het Pausdom kan getrouw blijven. Omdat ik luide den tegenstand betreurd heb, die de pogingen verlamde van het keizerlijke gouvernement in Rome, de onbuigzaamheid van geweten en de vaderlandsliefde, met welke ik elken dag herhaal, wat ik toen zeide en altijd zal zeggen: Frankrijk zal nimmer den val van het Pausdom gedoogen. Meer dan dat, woorden welke van een verheven punt zijn nedergevallen op de politiek, van welke ik altijd de nederige en opregte verdediger ben geweest, zijn zorgvuldig bijeen verzameld. Deze herinneringen zijn smartelijk, doch wanneer ik mij liet dwingen door de wettige kwetsingen, welke ik zou kunnen gevoelen, wanneer de bitterheid over die verongelijkingen in mij luider sprak dan het geweten en het gezond verstand, dan zou ik den naam van staatsman niet waardig zijn. Ik ben de advokaat niet voor hen, die zich tot mijne regters hebben opgeworpen, doch, wanneer iets op hen indruk kan maken dat zij dan ten minste erkennen, dat ik niet als hun beschuldiger ben opgetreden. De toejuiching, welke ten doel had om mij te misleiden, was even magteloos als de verwijtingen, welke mij naar het hoofd werden geworpen om mij af te trekken van de politieke gedragslijn, welke ik tot nu toe heb gevolgd, en welke naar mijne overtuiging de meest geschikte is voor de groote zaak van het verbond der vrijheid van natiën met de onafhankelijkheid van het Pausdom, welker behoud de bepaalde pligt moet blijven van Frankrijk".

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Octob. 31	Ned. Ind.	Plita.	Kho Tingmo.	15	Bezoekie.	26 Oct	geen	Soerabaija	...

Vertrokken Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Benam.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Nov. 1	Eng.	Schip	Three Bells.	J. Simpson.	Nederland.
„ —	Nederl.	Bark	Susanna Elisabeth.	C. Ouwehand.	„ via Indramajoe.
„ —	Ned. Ind.	Koter	Charles.	Pa Tima.	Panaroekan.

SCHEEPSBERIGTEN

In lading en ter reede liggende Schepen te Soerabaya.

VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	LASTEN.	GEZAGVOERDERS.	BESTEMMING.	AGENTEN.
Z. M.	Korvet.	Juno.	.....	Kapt. t/z J. J. v. d. Moore.	Wachtschip.	...
„	Stooms.	Balie.	.....	Luit. „ 1 kl. Palm.	...	...
„	„	Gedeh.	.....	... .	Opgelegd.	...
„	„	Phoenix.	.....	Luit. 1 kl. J. L. Nierstrasz.	...	...
„	„	Etna.	.....	„ 1 kl. van der Meulen.	...	...
„	„	Citadel van Antwerpen.	.....	Kapt. L. t/z G. P. J. Mossel.	...	...
„	„	Madura.	.....	Luit. t/z 2 kl. J. Greve.	...	...
Gouvernements	Stoomer	Hertog Bernhard.	.....	Stolte.	...	...
„	„	Draak.	.....	A. Smit.	...	...
„	„	Java.	.....	H. F. Bernoster.	...	...
Nederlandsche	Bark	P. Schoenmakers.	371	J. J. van Varelen.	In Reparatie.	Fraser Eaton & Co.
Engelsche	Schip	Three Bells.	301	J. Simpson.	Nederland.	id.
„	„	Majestic.	251	J. Jones.	id. in rep.	id.
Nederl. Ind.	Stooms.	Kraton.	28	J. Martens.	In Reparatie.	W. Cores de Vries.
„	„	Padang.	181	....	id.	id.
„	„	Ambon.	183	W. Vogel.	Moluccos.	id.
Nederlandsche	Bark	Quartet.	339	Z. Mulder.	Nederland.	B. J. van Eck & Co.
„	„	Jeannette & Cornelia.	256	J. Verhoeven.	id.	Schimmelpenninck & Co.
„	„	Eersteling.	384	C. de Zeeuw Bagehus.	id.	id.
„	„	Voornit.	350	W. C. Kocl.	id.	id.
„	Schip	van Galen.	323	C. B. Brandligt.	id.	id.
„	Bark	Hugo Grotius.	356	F. Vogelsang.	id.	Mathieu Ebbs Huijs & Co.
„	„	Cornelia Hendrika.	306	J. J. Swart.	id.	id.
„	„	Cornelis Gips.	343	F. H. A. Loos.	id.	B. Kopersmit & Co.
„	„	Fagel.	314	J. A. Knaap.	id.	id.
„	Brik	Gebroeders.	178	C. de Groot.	id.	B. van Leeuwen & Co.
„	Bark	Postiljon.	192	W. van Someren Greve.	Golf van Perzie.	P. Kervel & Co.
„	„	Passaroeang.	291	J. C. Strootman.	In Reparatie.	E. Ten Brinck & Co.
„	„	Aletta Augusta.	156	J. A. Tinhalt.	Nederland.	id.
„	Schip	Prins van Oranje.	478	J. Hensing.	id.	id.
„	Bark	De Tweeling Zusters.	173	F. de Jong.	id.	Mc. Lennan & Co.
„	Schoen.	Bella.	13	A. N. Rietberg.	...	...
„	Bark	L'Amitié.	99	J. Huwart.	...	...
„	„	Jhr. Mr. v. d. Wall van Puttershoek.	328	K. F. Lammerts.	Nederland.	J. F. van Leeuwen & Co.
					...	

Aan- en Uitvoer te Soerabaja van den 31sten October 1862.

UITVOER.

Naar Nederland via Indramajoe per het Ned. schip *Susanna Elisabeth*, gezagv. C. OUWEHAND.

10 st. roosterbaren, B. J. VAN ECK & Co.

189 pic. tabak, P. KERVEL & Co.

5000.25 suiker, MC LENNAN & Co.

Naar Nederland per het Engs. schip *Three Bells*, gezagv. J. SIMPSON.

50 pic. tabak, ANEMAET & Co.

424.53 pic. suiker, FRASER EATON & Co.

587 pic. tabak, B. J. VAN ECK & Co.

1328.58 pic. suiker, SCHIMMELPENNINCK & Co.

1999.48 „ „ B. VAN LEEUWEN & Co.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 ƒ 14 à ƒ 15.—

WISSELKOERS ƒ 100.—

PROTESTANTSCHE EEREDIENST

Zondag den 2den November 1862.
's morgens te half negen ure.
Ds. SCHIFF.
Doopsbediening.

Maandag den 3den November 1862.
's avonds te half zeven ure.
Zendings-Bidstond.
Nederduitsch en Maleisch.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zaturdag den 1sten November 1862.
Feestdag van Alle Heiligen.
De Hoogmis te 7 ure.
Eene stille dienst te $8^1/_2$ ure.

Zondag den 2den November 1862.
Eene stille Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Vespers voor der overledenen nut.
Predicatie 's avonds te 6 ure.

Maandag den 3den November 1862.
Aller ziellendag.
De H. Mis te 7 ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de REDACTIE zich verantwoordelijk, zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.